

Бізнес-інкубатор – погляд у майбутнє

Кисіль Т.В., аспірант

Сумський державний університет (м. Суми, Україна)

У програмних документах Президента і Кабінету міністрів України неодноразово наголошувалося, що запорукою сталого економічного розвитку країни можуть бути лише науково-технічні інновації. Створення інноваційної моделі перебудови економіки та її зростання задля розвитку України, як високотехнологічної країни диктується, як головний стратегічний принцип державної політики. Нажаль, на практиці цей принцип реалізується не послідовно. Незадовільний стан фінансування науково-дослідних розробок української науки, взагалі, ставить під загрозу факт реалізації даних програм.

Малий і середній бізнес – це локомотив економічних реформ, адже майбутнє – за його стабільною та успішною роботою. Сьогодні важливо використовувати саме сучасні підходи до ведення бізнесу та розвитку підприємництва, ефективність яких доводить світовий досвід [1].

Будь-який інноваційний бізнес проходить кілька стадій свого розвитку, на яких йому необхідна підтримка, як в області фінансування, так і в області створення необхідної організаційної інфраструктури.

Важливим елементом розвитку інфраструктури підтримки підприємництва є бізнес-інкубатори, ефективність яких у розвитку підприємництва підтверджена успішним закордонним досвідом і насамперед у країнах Східної Європи з подібними з нашими економічними і політичними умовами.

Бізнес-інкубатори можуть сприяти як розвитку підприємництва в регіонах, так і використанню регіональних виробничих, інтелектуальних, та інших ресурсів. Технологія бізнес-інкубації це розвиток підприємництва і конкурентного середовища, створення робочих місць і покращення соціального клімату, розвиток певних галузей промисловості в сфері малого бізнесу.

Бізнес-інкубатори визнано одним з найбільш результативних елементів підтримки підприємництва в світі, які сприяють прискоренню розвитку малих підприємств в 7-22 рази, знижуючи ризик у бізнесі до 20%. [3] Однак варто відзначити відсутність єдиної методології створення і функціонування цієї структури.

Виходячи із закордонного досвіду в сфері стимулювання розвитку інноваційного підприємництва, функціонування бізнес-інкубаторів відбувається в таких формах:

- Центри трансферу технології.
- Інкубатори: 1) бізнес-, 2) академічні, 3) інноваційні.
- Технологічні парки (науково-технологічні, промислово-технологічні).

– Промислові парки.

Як свідчить статистика, у ринковій економіці протягом перших п'яти років існування виживає близько 20–30% новостворених підприємств. З досвіду бізнес-інкубаторів 60–80% фірм, які розпочали в них свою діяльність, продовжують успішно розвиватися на ринку[2].

Слід зазначити, що бізнес-інкубатор є ефективним засобом для створення дієздатних нових підприємств. У подальшому вони можуть набувати інших форм підприємництва як технопарки, технополіси, ділові мережі, кластери, франчайзингові схеми, стратегічні альянси, вільні економічні зони, території пріоритетного розвитку, єврорегіони тощо.

Разом з тим в Україні за сьогоднішньою статистикою працює біля 76 бізнес-інкубаторів, ефективно – не більше 10. Основними перешкодами на шляху розвитку бізнес-інкубаторів є [5]:

- відсутність законодавчої бази діяльності бізнес-інкубаторів;
- відсутність належних приміщень;
- низька інформованість місцевих керівників про можливості бізнес-інкубаторів;
- небажання керівників вузів займатися проблемами працевлаштування студентів-випускників, застосовуючи методики та технології бізнес-інкубації тощо.

Можна зробити висновок, що на сьогоднішній день при стратегічному плануванні інноваційного розвитку регіонів взагалі, роль бізнес-інкубаторів є визначальною. З точки зору розвитку підприємництва зарубіжний досвід свідчить про значні переваги даної форми організації бізнесу. Що стосується наукової бази, то схема бізнес-інкубації на базі регіону об'єднує в одну структуру науковців та бізнесову складову. Позитивні результати у цьому напрямі гарантовані в комплексі із дієвими кроками держави щодо реалізації економічної стратегії розвитку на інноваційній основі із врахуванням фінансового, технічного, законодавчого, організаційного та інформаційного аспектів.

1. Влада і бізнес: крок назустріч. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.state-gov.sumy.ua/2012/12/06/vlada_bznes_krok_nazustrch.html.

2. Кожевїна Н. Бізнес-інкубація в Україні – проблеми та перспективи розвитку/ Н.Кожевїна, В.Яремій // Мережа розвитку інноваційного підприємництва – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.novekolo.info>.

3. Ломоносова Т.В., Горбунов В.Л., Бизнес-инкубаторы и рыночная экономика: Учеб.Аметод. пособие. – М.: Институт предпринимательства и инвестиций, 2001 год, – 128 с. – с.3–5, 95-98.

4. Мазура А.А., Современные инновационные структуры и коммерциализация науки. ИЦ «Полиарт» 2000 г., 254 с.

Матвійчук-Соскіна Н. Практика діяльності бізнес-інкубаторів на базі інформаційних технологій: досвід європейських країн / Н. Матвійчук-Соскіна // Сайт «Інститут трансформації суспільства». – [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.ist.osp-ua.info.

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 24-26 квітня 2013 р. / За заг. ред. О.В. Прокопенко. — Суми : СумДУ, 2013. — Т.2. — С. 89-91.